

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

K Ö Z L Ö N Y E

ERDŐ- ÉS FÖLDBIRTOKOSOK, ERDÉSZETI ÜGYEKKEK FOGLALKOZÓK ÉS
ERDŐTISZTEK SZÁMÁRA.

SZERKESZTŐ :

BEDŐ ALBERT.

FŐMUNKATÁRSÁK :

DIVALD ADOLF ÉS WAGNER KÁROLY.

TIZENHARMADIK ÉVFOLYAM.

I—XII. FÜZET.

1874.

MEGJELENIK MINDEN HÓNAPBAN.

Ara egy évre, azok számára, kik az Orsz. Erdészeti-Egyesületnek nem tagjai, 8 frt ;
azok számára, kik az egyesületnek tagjai az évi 5 frt. alapítványi kamat vagy
évdíj beküldése mellett 3 frt.

BUDAPESTEN, 1874.

A MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMNYOMDÁBÓL.

Az „Erdészeti Lapok“ 1874. évfolyamának tartalma.

	Oldal.
Az új év alkalmából. Irta: <i>Bedő Albert</i>	1
Feladás bizományi uton. Közli: <i>Bedő Albert</i>	5
Mutatvány <i>Bedő Albert</i> nek „Erdőőr“ vagy az „Erdészeti alapvo- nalai kérdésekben és feleletekben“ című művéből	15
Észleletek a vízmennyiségek csökkenéséről a forrásokban, patakok- ban és folyókban s ennek okairól. Közli: <i>H.</i>	36, 86, 147
Üzleti adatok a fából való papiros-gyártáshoz. Közli: <i>B.</i>	42
Kiállítási közlemény az Eucalyptusról. Közli: <i>Fekete Lajos</i>	43
Új könyvek	44
A József-műgyetemen erdészeti-előadások fognak tartatni	45
Előfizetési felhívás az „Erdészeti Lapok“ 1874. évi vagy tizenhar- madik évfolyamára	46
Erdőtermények árjegyzéke	48
Értesítés	48
Az államerdészet erdőrendezésének szervezete ügyében. Irta: <i>Pa u- singer József</i>	49, 102
A képviselőház elé terjesztett törvény javaslat a métermértékről 56, 129	
A magyar államerdők 1874. évi költségvetése	66
A tömőfű nyerése és jövedelméről. Közli: <i>F.</i>	68
Kiállítási közlemény. Irta: <i>Solcz Gyula</i>	74
Toplicza, Borszék és Tölgyes faipara. Dr. <i>Cseh K.</i> adatai	92
Új földmívelési-ministerium. <i>B.</i>	94
Erdőtermények árjegyzéke	95
A budapesti diszfák. <i>B.</i>	95
A „Földmívelési érdekeink“ című szaklap. Erdészeti-kinevezések . 96	
A füzetlet köréből. Irta: <i>Bedő Albert</i>	97
A IX-es albizottság jelentéséből, az államerdőket, bányákat és jószá- gokat illetőleg	107
Mutatvány <i>Fekete Lajos</i> nak „Erdőérték-Számitástan“ című művéből 112	
Adatok az „Erdészeti Műszótárhoz“. Közli: <i>Újlaki István</i>	104
Az erdő-adó kérdése a főrendiházban. <i>B.</i>	150
Törvényjavaslat az Országos-Statistika szervezéséről. <i>B.</i>	152
Új faraktár Budapesten. Erdészeti-kinevezések	152
Válasz a magyar épületfa hitelét megrontani kívánó törekvésekre. Irta: <i>Bedő Albert</i>	153

Mutatvány Fekete Lajos és Illés Nándornak „Köz-erdész“ című művéből	167
Erdészeti levél Schweiczból. Irta: Nagy Gyula	181
Az 1874. évi VIII. törvénycikk a métermérték behozataláról	186
Az erdő-adó ügye a főrendiházban	192
Felhívás az „Erdészeti Lapok“ közönségéhez az erdő-adó ügyében. A szerkesztőtől	197
Néhány szó a volt erdészjelöltek érdekében. Közli: Szabó Adolf	198
Erdőtermények árjegyzéke	199
Erdő-égések és azok lehető orvoslása B.	199
Új alapítványok az Országos Erdészeti-Egyesület számára	200
A római kath. püspökök és káptalanok kezén lévő erdők berendez- tetnek	200
Az állandó erdő-jövedelem biztosításáról. Irta: Wagner K. 201, 250, 297	
Erdeink lakói. Irta: Kriesch János, műegyetemi tanár . 210, 262, 304 366, 439, 485, 538, 592, 613	
Pozsonymegye erdészeti viszonyai. Ismerteti: B.	217
Az erdészeti szakoktatás kérdéséhez. Közli: —t —s	227
Kiállítási közlemény. Irta: Solcz Gyula, m. k. erdőtanácsos	229
A lakosság miveltségi állapotának befolyása az erdőgazdaság sike- rére és jövedelmezőségére. Irta: Nagy Gyula	235, 279
Új erdészeti iskola B.	243
A kiszolgált katonai altiszteknek az államerdészethöz való alkal- mazása	245
A fapiacról B.	246, 289
Miként válik el az ősszel lehulló falevél a galytól? Közli: Sz. A.	247
A határőrvidéki erdő-üzleti társulat. Szolgálati változások az erdész- zet körében. Értésítés	248
Emlékjegyzetek az 1874. évi tavaszi időjárásról. Feljegyzette: (B.)	253
Kassa sz. kir. város erdőhivatalának évi jelentése 1873-ról. Ismer- teti: B.	268
Miből áll az erdő? Közli: Sz. A.	276
A nagybányai és strimbulyi m. kir. erdőhivatalok altiszti létszáma	277
Tavaszi levél. Irta: Pausinger	288
Felhívás ügybarátainkhoz és szaktársainkhoz. A szerkesztőtől	293
Nemzetközi statisztikai congressus Budapesten (R.)	293
Szolgálati változások az erdészeti körében	295
A faár-kimutatások beküldése	295
Új könyv	296
Szerkesztői üzenetek	296
A schweiczi erdészeti s vízépítészeti köréből. Irta: Nagy Gy. 312, 370, 418	
Szógyűjtemény az Erdészeti Műszótárhoz. Közli: Ujlaki István	321
A horvát vadászati törvény. Közli: Sz. A.	324
Nyilvános köszönet	333

A kaliforniai erdők egyik disze. Közli : N. B.	335
A fapiacról. Irta : Bedő Albert	338, 384, 443, 494, 566, 621
Uj alapítványok az Országos Erdészeti Egyesület számára	343
Uj könyv B.	343
Szerkesztői üzenetek	344
A székelyföldi erdők ügyében. Irta : Bedő Albert	345
Az erdész mint technicus. Irta : Székely Mihály erdészeti tanár	349
Az erdőbecslési számításoknál alkalmazott szakozási módzatok. Közli : Albert Ákos	256, 423, 478
Észak-Karolina erdeiről. Közli : B.	376
A keselyű-sas. Irta : Pausinger József	379
Az 1874. évi XXV. törvénycikk az országos statistika ügyének szervezéséről	383
A magyar határ-örvidéki erdők ügyében tett interpellatio	388
Az Országos Erdészeti-Egyesület idei közgyűlése és az ott tárgyalandó szakkérdések	390
A Liebig-féle talajkimerülés késleltetője. B.	390
A fenyőszu (B. T.).	391
Szerencsétlenség és halál	392
Szolgálati változások az erdészet körében	392
Szerkesztői üzenetek	392
Válasz a lajtán-tuli kiállítási tanulmányokban foglalt erdészeti tévedésekre. Irta : Pausinger József	393, 453
A bodzafa mint szőlőkaró. Közli : Hergler János, m. k. főerdő- mester	400
A magyar- és gácsországi határon felmerült szű-pusztítás. Irta : Id. Csaszakóczy Mihály, m. k. erdőmester	403
Szerződési minta dongafának tövön való eladására. Közli : B.	432
A közalapítványi erdőőri állomások betöltése ügyében. Irta : Egy alapítványi erdőtiszt	445
A folyó 1874. évben tartandó erdészeti államvizsgák	447
Irodalom	447
Szolgálati változások az erdészet körében	448
A határörvidéki erdőüzletről. Irta : Bedő Albert	449
Erdészeti irodalmunk története. Irta : Márki Nándor, az „Irodal- mi Értesítő“ szerkesztője	463
Könyvismertetés. A növényország tankönyve. Dr. Thome után for- ditotta Borbás Vincze reáltanodai tanár“. Illés Nándortól	469
Tudósítás az Országos Erdészeti-Egyesület tagjaihoz	498
Az okleveles erdészek mint ilyenek választói joggal birandnak	499
Kovandfa	499
Változások az erdészeti szolgálat körében	500
Szerkesztői üzenetek	500

Keglevich Béla gróf elnöki beszéde az országos erdészeti egyesület kalocsai közgyűlésén	501
A m. kir. tudomány egyetemeken leendő erdészeti tanszékek felállítása ügyében. Egyleti előterjesztés a Közoktatási-Ministerhez	508
Szerződési minta vasuti talpfának tövön való eladására. Irta: <i>Bedő A.</i>	513
India erdei. Irta: Gróf <i>Keglevich Béla</i>	527, 602
A m. kir. jószág- és bányagazgatóságok hivatali hatásköre	531, 616
Tudósítások az Országos Erdészeti-Egyesület t. tagjaihoz	543
Törvényjavaslat a vadászatnak és vadászati fegyvereknek adóvali megrovatásáról	544
Az Országos Erdészeti-Egyesület 1874. évi közgyűléséről. Közli: <i>B.</i>	550
A határőrvidéki erdőüzleti társulat szerződése felbontatott. Közli: <i>B.</i>	561
Horváth Gyula Küküllőm. felsőkerületi képviselőjének interpellációja	564
Előfizetési felhívás „Erdészeti segédtablákra“	570
Erdészeti Naptár 1875-re	572
Változások az erdészeti szolgálat körében	572
Előfizetési felhívás az „Erdészeti Lapokra“	572
Szerkesztői üzenetek	572
Erdőtörvényt kérünk. Egyleti előterjesztés a földmívelési miniszterhez	573
Az erdészeti kísérleti állomások ügyében. Az Országos Erdészeti Egyesület közgyűlésén előadta: <i>Fekete Lajos</i>	576
A légtűneti (meteorológiai) és tenyészeti (phänológiai) észleletek érdekében. Irta: <i>N. Gy.</i>	582
Az épületfa fuvarozási díjának s adásvevési árának alkalmazásban lévő egyik módoszata felett. Irta: <i>Rappensberger Márton</i> , magy. kir. erdész	588
A kalocsai érsekség birtokán eszközlött homokkötések és az érsekségi erdők ismertetése. Irta és az Orsz. Erdészeti-Egyesület közgyűlésén előadta <i>Wendl Károly</i> , érsekségi erdőmester	591
A föld- és köomlások megkötéséről. Irta: — t — s	606
A vadászatnak és vadászati fegyvereknek megadóztatását tárgyzó törvényjavaslat indokolása	609
Tudósítás az Országos Erdészeti-Egyesület t. tagjaihoz	624
Uj Erdészeti-segédtablák	625
Különfélék. Kitüntetés. A f. é. erdészeti államvizsgák. Változások az erdészeti szolgálat körében. Országos löjegyzék. A selmeczi bánya- és erdőakadémiai növedékeinek száma	625
Szerkesztői üzenetek	626

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS
az
„ERDÉSZETI LAPOK“
1875. évi
vagy
tizennegyedik évfolyamára.

Az „ERDÉSZETI LAPOK“ feladata a hazai erdőkultúra összes érdekeinek feltétlen szolgálata, az erdő- és földbirtokosoknak, az erdő-tisztéknek és egyáltalában az erdészeti ügyekkel foglalkozóknak, a szakközlöny hivatásával megegyező alakban, alkalmat nyújtani azon erdészeti ismeretek könnyebb megszerzésére, melyek ugy a gyakorlati gazdaság felmerülő kérdéseinek alapos megítélésére, mint a szakismeretek bővítő öregbitésére szükségesek.

Lapunkban az elmélet a gyakorlattal karöltve jelenik meg, s így a tudományos kérdéseket tartalmazó értekezések a mindennapi élet igényeit felölölő közleményekkel váltakoznak, hogy ilyképen annál lehetségesebbé váljék azon kitűzött cél elérése, mely egyfelől az erdészeti szakismereteknek minden irányban való terjesztésében, másfelől pedig erdőségeink állapotának kipuhatolásában s a gazdálkodás és a faértékesítés kérdéseinek megérthetésére és megítélhetésére szolgáló tájékozásoknak megadásában áll.

Az „Erdészeti Lapok“ előbb megjelölt hivatásában és azt betölteni kívánó törekvésünkben, a tudomány és a gyakorlat emberei egyaránt zálogát lelik annak, hogy e lapok terén mindazzal találkozni fognak, miről a napi élet kívánalmaihoz képest és saját közelebbi érdekeikből kifolyólag is tájékozást birni óhajthatnak.

Az erdőgazdaság okszerű kezelése s az erdőjövődelem egészséges alapon való nyerése és fejlesztése, oly mindennapi szükségünk ké vált, hogy az ezek körébe tartozó időszakos ismeretek megszerzését

csak az mellőzheti, ki magát a gyorsan haladó tudományos, közgazdasági és társadalmi műveltség forrásaitól elzártan is megállhatónak képzei, s ki az erdészetnek fontos hivatását a maga jelentőségében felfogni képtelen.

Lapunk eddigi fennállása, s illetőleg az, hogy 1875-ben tizennegyedik évfolyamába lépett, örvendetes bizonyítékát nyújtják annak, hogy a művelt magyar közönség a hazánkban igen kiváló fontossággal bíró erdőgazdaság jelentőségét jól felismeri. Nyugodt bizalommal fordulunk azért ügybarátainkhoz, s hivatkozással lapunk 1874-ki évfolyamának tartalmára, tiszteletteljesen kérjük, hogy azon esetre, ha továbbra is szükségét ismerik az „Erdészeti Lapok“ járatásának a jövő 1875. évre is előfizetni, s e végett jelen felhívásunkat ismerőseikkel és a körükben lévő t. casino-egyletekkel is közölni sziveskedjenek.

Az „Erdészeti Lapok“ havi füzetekben jelennek meg legalább 3 nyomtatott iven, főleg szakbeli hirdetéseket tartalmazó külön színes boríték alatt, rajzokkal és szükség szerint külön mellékletekkel. Előfizetési ár egy évre 8 frt. Azok, kik az „Országos Erdészeti Egyesület“ tagjai vagy azokká lesznek, az évi 5 frt tagsági díjon kívül a lap egész évi folyamáért külön csak 3 frot fizetnek. A ki eddig nem volt az egyesület tagja, de a lapokat mint olyan kívánná járatni, kéretik e szándékát az összesen 8 frtot tevő tagsági- és lapdíjnak befizetése mellett, az egyesülethez intézendő egyszerű levél útján kijelenteni.

Az előfizetések legczélszerűbben posta-utalvány által **«Az Országos Erdészeti Egyesület pénztárához Budapestre»** (vár, disztér 12. szám) intézendők.

Budapest, december hó 15-én 1874.

Az „Országos Erdészeti Egyesület“,

mint kiadó.

Bedő Albert,

szerkesztő.

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

K Ö Z L Ö N Y E.

Megjelenik minden hónapban.

Tizenharmadik évfolyam. I. füzet. Január 1874.

Előfizetési díj egy évre: azok számára kik az „Országos Erdészeti-Egyesületnek” nem tagjai 8 frt; tagok számára az évi 5 frt alapítványi kamat, vagy évdíj beküldése mellett csak 3 frt.

*Szerkesztőség s kiadóhivatal Budapestben, a várban, Disz-tér 12. sz. a. I. em.
Mérsékelt díjért mindennemű hirdetések közöltnének.*

Az új év alkalmából.

Emberi természetünkben rejlik az, hogy valahányszor új évre fordulunk, nagyobb vagy kisebb reménnyel tekintünk a jövő felé, s hinni szeretjük, hogy ez meghozza azt, mit a múltban el nem érhattünk. Az egyéni természet e tulajdona az egyénekből alakult állam, társadalom, egyesület, vagy szakma-kör életfolyamára nézve is áll, s ezért helyén lehet e lapokban is az új év alkalmából erdészeti szakunkra nézve felmerülhető reflexióknak.

Annak, hogy mit értünk el a múltban, 1873. év végéig, bővebb részletezésébe nem bocsátkozunk, mert erdészeti szakunk fejlődését a jelen álláspontig t. olvasó közönségünk igen jól ismeri, miután annak, kevés kivétellel, vagy munkása, vagy tanuja vala. És ha itt mégis megemlékezünk a multról, ezt csak azon tisztelet sugalta érzésből tesszük, mert a magyar erdészetre nézve az 1873. év azon emlékezetes időpontot képezi, melynél fejlődésének és szakbeli működésének

fényes bizonyítékát adván, a nemzetek szellemi és anyagi munkásságának nagy versenyén a bécsi nemzetközi kiállításon a külföld összes rokon szakmáinak sorában tiszteletre méltó helyet foglalt el, s azok kitüntető elismeréseiben részesült.

Hazai erdészetünk a multa nézve bebizonyítván azt, hogy a magyar erdészet, úgy tudományos szempontból, mint a gazdaság gyakorlati alkalmazásának vitelében, aránylag igen rövid fejlődési idő alatt azon pontig emelkedett, melyen egy és más dologban külföldi társainak maga is utmutatóul szolgálhat, s melynek elérése után nem lehet kétség arra, hogy további sikeres fejlődése az ország jóllétének emelésére kiváló tényezőt képezend: a jövőre nézve feladatunkká vált az, hogy jó jövő és kedvezőbb állapotok elérhetése végett úgy szakunk, mint egyéni javunk és a közjó érdekében megfelelni igyekezzünk azon hivatásnak, mely erdészeti munkálkodásunknak főcélja lehet.

E munkálkodás a munkátadó- és munkát teljesítő erők, vagy egyének öszhangzó működését s hozzá csupán az állam kötelességét képező törvényes jogvédelmet igényli.

Erdészeti szakunknál a munkátadó az erdőbirtokos, a munkát teljesítő pedig az ezt szolgáló szakképzett tisztviselő. Ha e két tényező mindenike tisztában van céljával, kötelességével és hivatásával, s ha mindkettő akként igyekszik kötelességét teljesíteni, a mint azt a munka tárgyát képező erdőgazdaság érdeke, öszhangzásban az ezt tulajdonul bíró erdőbirtokos érdekével, s a munkát teljesítő hű tisztviselő fáradságának méltó jutalmazásával megkívánja: akkor nem maradhat el a jó igyekezetű munkásság azon gyümölcse, mely kedvező kamattal jutalmazza a munkát adót és munkást, s ezekkel közvetve a szak ügyének az egyéni és társadalmi jóllét előmozdításának és növelésének is lényeges emeltyűjévé válik.

Közönségünk nagy része kétségkívül egyetért velünk abban, hogy erdészeti ügyeink előbbre vitele s meglévő erdőgazdasági

állapotunk javítása nem függ más tényezőktől, mint csupán magoktól az erdőbirtokosoktól, s az erdészeti teendők végzésére hivatott szakképzett közegek egymást feltételező és kölcsönösen kiegészítő működésétől. Ehez képest tehát az új év alkalmából nem lehet időszerűtlen azon óhajunk kifejezése sem, vajha a munkát adó erdőbirtokosok és a munkát teljesítő erdészek, a Magyarországon lévő minden munkálkodási téren szükségelt jobb jövőnek elérhetésére, erdészeti szakunk körében minél nagyobb buzgalommal s minél kedvezőbb sikerrel teljesítenék azon kötelességeiket, melyeknek eredménye a magyar erdőgazdaság folytonosan virágzó állapotra való juttatása.

Hazánk földmivelési ágai közt az erdészet mindig jelentékeny szerepre lesz hivatva azért, mert az őstermelés ezen ágánál a munkát megfizető aratás nincs az időjárás szeszélyeinek alávetve, s mert termőföldünk igen nagy része csak is erdőmivelés útján hasznosítható, s mert a fafogyasztó ipar és a szomszéd országok faszükséglete minél tovább, annál nagyobb mértékben veszi erdeink fatermését igényben.

Ily körülményekkel szemben tehát nem szabadna lenni erdőbirtokosnak, ki erdejét becsülni ne tudja, és nem szabadna lenni erdésznek ki a természet szép ölében végzendő gazdasági működési körét teljes odaadással betölteni ne tudja.

Ohajtjuk tehát az új év alkalmából, hogy azon erdőbirtokosaink, kik a kezdetleges erdőgazdálkodás álláspontjából még nem szabadultak ki, s kik önmaguk és utódaik kárára még eléggé merészek az elődeik ajándékából nyert erdőkkel a kontár gazdálkodás módjai szerint elbánni, mielőbb azon meggyőződésre jussanak, hogy szükségét érezzék, úgy mint más országok mivelte erdőbirtokosai, az erdészet köréből való alapismereteket megszerezni, s hogy erdészeti ügyeik elintézésével ne elégedjenek meg a felületességekben és agyon-beszélésben hirnevessé vált cseh-vadászok vagy a csupán puskaforgatáshoz

értő s másnemű foglalkozás hiányában előbb erdővédelemhez szegődött, s ez uton időfolyamában erdész czim bitorlásához jutott, de az erdő természetét lényegében nem ismerő egyének utmutatásával, hanem gondolják meg azt, hogy erdőségeikben ezerek értékét képviselő oly birtok-tárggyal rendelkeznek, melynek természet jól ismerni maguknak is kötelességében áll, s melynek gazdasági intézésénél teljes szakképzettségben részesült kitünő erdőtiszteknek vezető tanácsára van szükségök. Kívánjuk, hogy saját javuk érdekében ne rettenjenek soha vissza azon anyagi és kevés szellemi áldozattól, melyet erdejök jobb sorsa tőlök igényel, mert mind az mit e téren tesznek, ha a dolog természetéből folyólag rövid idő alatt nem is, de előbbutóbb dúsan fogja magát kifizetni; szem előtt tartván azt, hogy a szellemi investitio a leggyümölcsözőbb és a gazdaság sikerének eleje és vége.

Szaktársaink részére szintén lehet jó kívánatunk, s ez az: „segíts magadon és az Isten is megsegít.“ E közmondás oly igazságot tartalmaz, melyet szaktársaink egy részének lehető legmúltóbb figyelmébe eléggé ajánlani nem tudunk. Ők sajnálkoznak, hogy az erdészet és erdészek háttérbe szorulnak, felsohajtanak „vajha már a jobb jövő elérkeznék“, de maguk részéről igen keveset tesznek e jobb jövő elérésének siettetésére; sem tettel, sem maguk viseletével, sem szóval, sem írásban nem működnek arra, hogy azt előkészítsék. Ők megelégednek azzal, ha a rájuk erőszakolt teendőket elvégzik, kényelmesebbek, hogy sem azon gondolkoznának, miként lehetne az általuk kezelt erdők ügyének egy vagy más irányban üdvös szolgálatot tenni, nem ismerik a vágyat arra, hogy gyakorlati tapasztalataikat és elméleti képzettségöket bővítsék, hanem látörüik netovábbjának az erdő-akademia elvégzésével, s az állami vizsga letételével határvonalat húznak, — és így mi természetesebb mint az, hogy a ki elő nem megy, hátra marad.

Tisztelettel adózunk itt a jó kivételeknek, melyek száma, hála a sorsnak, elég nagy arra, hogy erdészetünk jövőjét ne féltjük. Nem mulaszthatjuk el azonban megmondani azoknak, kik magukat bizonyára találva érzendik, miszerint a részökről oly igen óhajtott jobb jövőt igyekezzenek az által közelebb hozni, hogy maguk is teljesítsék kötelességeiket, hogy szakbeli működésök s gazdálkodásuk gyakorlati eredménye, hogy erdészeti és társadalmi műveltségök egyaránt tiszteletre-keltők legyenek, s hogy arra igyekezzenek, miszerint szakunk javára teljesíteni kívánt szolgálatuk valóban is megfelelően szakunk érdekének: akkor aztán bizonyára nem fog soká késni az, a mit mindannyian megérni kívánunk. És hogy ez bekövetkezhessék, ne felejtsek el azt se, hogy erdészeti szakunk emelésére mi erdészek is első sorban vagyunk hivatva, s hogy örökké igaz lesz azon közmondás „segíts magadon és az Isten is megsegít.”

És ha végül még jót kívánni valónk lehet, ez nem egyéb, mint azon intézmény létesítése, mely az erdőbirtokos és erdész sikeres működéséhez az ezekhez szükséges jogvédelmet adja, s az állam közszempontjából biztosítandó erdészeti érdekek megóvását is czélozza. Ez pedig kétségkívül nem lehet más, mint mielőbbi meghozatala azon elveire nézve mindnyájunk előtt ismeretes erdőtörvénynek, melynek kész tervezetét a magyar földművelési minister már hat év előtt birta.

Bedő Albert.

Faeladás bizományi uton.

Ott a hol a birtokos által termelt fát, kedvezőtlen üzleti körülmények vagy a fatermelés központja körül lévő fapiaczok fejletlensége folytán, a birtokos részéről a fogyasztóknak vagy főbb vásárlóknak közvetlenül eladni nem lehet, vagy ennek foganatosítására positiv számításokra fektethető értékesítési eljárás nem nyitható meg, hanem csupán bizonytalan, vagy a